

Warszawa, 08 lutego 2024 r.

UCHWAŁA KOMISJI HABILITACYJNEJ

z dnia 8 lutego 2024 r.

**powołanej w postępowaniu habilitacyjnym wszczętym na wniosek
dr Beaty Nessel-Łukasik w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki
socjologiczne**

§ 1.

Komisja habilitacyjna, powołana postanowieniem nr 1/9/2023 Rady Naukowej Instytutu Nauk Społecznych Uniwersytetu SWPS w Warszawie z dnia 20 września 2023 r. w sprawie wyznaczenia składu komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego pani Beacie Nessel-Łukasik w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki socjologiczne, działając na podstawie art. 123 oraz art. 124 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (dalej jako: „k.p.a.”) w związku z art. 221 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku (z późn. zm.) – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, a także § 1 ust. 2 oraz § 7 pkt 1 i pkt 2, § 8 ust. 2 – ust. 4 oraz § 9 ust. 2 Regulaminu przeprowadzania postępowań w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym stanowiącym załącznik do Uchwały Nr 76/2019 Senatu SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego z dnia 6 września 2019 roku w sprawie zatwierdzenia Regulaminu przeprowadzania postępowań w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym (z późn. zm.) po przeprowadzeniu kolokwium habilitacyjnego, zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku, stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcia naukowe pani Beaty Nessel-Łukasik stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadaniapani Beacie Nessel-Łukasik stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki socjologiczne, uznając spełnienie przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 219 ust. 1 wskazanej ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

§ 2

Uchwałę podjęto w obecności 6 (sześciu) członków komisji. Habilitantka nie wniosowała o głosowanie tajne. Przeprowadzono jawne głosowanie, którego rezultaty są następujące: **6 głosów „za”**; 0 głosów „wstrzymujących się”; 0 głosów „przeciwko”.

Na niniejszą uchwałę nie przysługuje zażalenie.

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Poniższe ‘Uzasadnienie’ niniejszej uchwały stanowi jej integralną część.

UZASADNIENIE

1. Wymagania formalne dotyczące przeprowadzenia oceny osiągnięć Habilitantki w ramach postępowania habilitacyjnego

W dniu 12 kwietnia 2023 r. pani dr Beata Nessel-Łukasik złożyła do Rady Doskonałości Naukowej wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki socjologiczne. We wniosku tym jako jednostkę organizacyjną posiadającą uprawnienia do nadania stopnia doktora habilitowanego wskazała Uniwersytet SWPS w Warszawie, Instytut Nauk Społecznych.

Postanowieniem 1/9/2023 z dnia 20 września 2023 r. w sprawie wyznaczenia składu komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego Pani dr Beacie Nessel-Łukasik w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki socjologiczne, Rada Naukowa Instytutu Nauk Społecznych Uniwersytetu SWPS wyznaczyła Pani dr Beacie Nessel-Łukasik komisję habilitacyjną w składzie:

1. Dr hab. Krzysztof Olechnicki – przewodniczący
2. Dr hab. Małgorzata Anna Bieńkowska – recenzentka
3. Dr hab. Przemysław Kisiel – recenzent
4. Dr hab. Marcelina Zuber – recenzentka
5. Dr hab. Małgorzata Głowacka-Grajper – recenzentka
6. Dr hab. Michał Wenzel – sekretarz komisji

7. Dr hab. Adam Leszczyński – członek komisji

Wszyscy Członkowie komisji habilitacyjnej otrzymali dokumenty wymagane w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego, w tym przygotowany przez Habilitanta autoreferat. Wszyscy Członkowie komisji stwierdzili zgodnie, że zapoznali się z tymi dokumentami.

Komisja stwierdza, że dr Beata Nessel-Łukasik przedstawiła do oceny monografię pt. „Koalicje pamięci. Dworek „Milusin” 1956-2000”, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2023, ISBN 978-83-66849-99-0. Recenzje wydawnicze: prof. dr hab. Anna Landau-Czajka, prof. dr hab. Andrzej Szpociński.

Komisja uznaje, że przedstawiona monografia stanowi „osiągnięcia naukowe” w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Recenzję dorobku naukowego pani dr Beaty Nessel-Łukasik przygotowali: dr hab. Małgorzata Anna Bieńkowska, dr hab. Przemysław Kisiel, dr hab. Marcelina Zuber i dr hab. Małgorzata Głowacka-Grajper.

Pozostali Członkowie komisji stwierdzają zgodnie, że zapoznali się z treścią wszystkich recenzji.

Komisja stwierdza, że Habilitantka spełniła wymóg formalny określony w art. 219 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce w postaci posiadania stopnia doktora. Został on nadany uchwałą Rady Naukowej Instytutu Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk z dnia 29 września 2010 r. na podstawie obrony rozprawy doktorskiej pt. „Oblicza samotności. B. Schultz, F. Kafka i S. Beckett w spektaklach teatralnych.” Promotorem rozprawy była pani prof. dr hab. Aldona Jawłowska.

Komisja stwierdza, że pani Beata Nessel-Łukasik nie złożyła wniosku o przeprowadzenie tajnego głosowania nad uchwałą zawierającą opinię w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego w trybie art. 221 ust. 10 zdanie 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Po ustaleniu powyższego komisja habilitacyjna powołana w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Beaty Nessel-Łukasik stwierdza, że zostały dopełnione wszystkie formalne wymogi przeprowadzenia kolokwium habilitacyjnego i podjęcia uchwały zawierającej opinię w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego w trybie art. 221 ust. 10 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

2. Ocena przedstawionej przez Habilitantkę monografii pt. „Koalicje pamięci. Dworek „Milusin” 1956-2000”.

Komisja po wysłuchaniu Habilitantki oraz zapoznaniu się recenzjami uznała, że przedstawiona przez panią Beatę Nessel-Łukasik monografia pt. „Koalicje pamięci. Dworek „Milusin” 1956-2000”, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2023, ISBN 978-83-66849-99-0, stanowi spójną merytoryczną całość i posiada cechy oryginalnego opracowania naukowego.

Prof. Bieńkowska stwierdziła w konkluzji recenzji, że „Książka ma niewątpliwie swoje walory poznawcze, ukazuje narracje uczestników projektu i jest to samo w sobie interesujące. Niemniej jednak to, czego brakuje w tej pracy to rozbudowania pogłębionej warstwy analitycznej, mocniejszego osadzenia analizy w literaturze teoretycznej dotyczącej przyjętych kluczy do interpretacji. Materiał empiryczny, bogate cytowania przeważają nad częścią analityczną! Wnioski są często dość zwięzłe, pozostawiając odbiorcę z pewnym niedosytem poznawczym, nie jest też dla mnie oczywiste na czym miała podlegać krytyczna analiza zapowiedziana we wstępie do pracy - niewątpliwie publikacja zyskałaby gdyby Autorka w część końcowej dokonała odniesienia do pierwotnych założeń. Książka ukazuje doświadczenie badawcze Autorki, jej zaangażowanie w badania unikalnego doświadczenia lokalnej społeczności, czego świadectwem jest interdyscyplinarny wieloletni projekt. Jak zaznaczyłam książka ma charakter empiryczny i jako taką oceniam ją pozytywnie z pewnymi uwagami o charakterze teoretyczno-metodologicznym.”

Prof. Głowacka-Grajper podsumowała wnioski następująco: „[G]łówną zaletą tej pracy jest bardzo ciekawy pomysł badawczy, który polega na badaniu narracji pamięciowych o miejscu, które zmieniało swoje znaczenie społeczne w trakcie życia ludzi, którzy je pamiętają (od miejsca „codziennego” do miejsca pamięci narodowej). Udało się zebrać bardzo ciekawy materiał badawczy, który będzie można jeszcze wielokrotnie poddawać analizom pod kątem różnych zjawisk pamięciowych, co uważam za ważny wkład w rozwój badań socjologicznych. Wartościowe jest też zwrócenie uwagi na relacje między różnymi grupami, dla których punktem wspólnym ich doświadczenia jest właśnie miejsce pamięci. Doceniam również wskazanie problemów, jakie pojawiają się w funkcjonowaniu muzeum w/ze społecznością lokalną i pokazanie, w jakich kierunkach można dalej prowadzić działania społeczne, badania i refleksję nad działalnością muzeów. Za słabe strony pracy uważam wątplą konceptualizację i brak zdefiniowania tytułowego pojęcia. Uważam też, że analiza powinna być zdecydowanie bardziej pogłębiona i zniuansowana, a metodologia badania i jego przebieg szczegółowo opisane i poddane refleksji badacza.”

Prof. Kisiel podkreślił, że „analiza zebranego materiału empirycznego została przeprowadzona z dużą wrażliwością badacza, zgodnie z regułami analiz jakościowych a formułowane wnioski mają swe uzasadnienie w przywoływanych wypowiedziach uczestników projektu. W efekcie powstało bardzo interesujące, pogłębione studium poświęcone procesom kształtowania się i zmiany pamięci społecznej, bogato i celnie ilustrowane relacjami uczestników projektu. Prowadzone rozważania są równocześnie dosyć dobrze osadzone w ramach klasycznych teorii dotyczących pamięci zbiorowej, autorka wykorzystuje tu m in. dorobek Jana Assmanna, Emila Durkheima, Ralfa Dahrendorfa, Maurice'a Halbwachsa i Henri Lefebvre'a, aczkolwiek, z nieznanym [...] zupełnie powodów, bardzo rzadko cytuje ich prace bezpośrednio, natomiast chętnie przywołuje ich koncepcje za pośrednictwem prac polskich autorów. W tym kontekście dziwi również trochę fakt, iż autorka w zasadzie nie dostrzega obecności poruszanej problematyki we współczesnej socjologii światowej i w bardzo niewielkim stopniu odwołuje się do prac socjologów publikowanych w innym języku niż język polski, natomiast niewątpliwie jest dobrze zaznajomiona z pracami polskich autorów. Mimo tych mankamentów, monografia sprawia dobre wrażenie i dowodzi niezbędnych kompetencji teoretycznych a przede wszystkim badawczych autorki. Prowadzone rozważania prowadzą ją do ważnych pytań o reguły odpowiedzialne za proces scalania różnych rodzajów pamięci i o rolę w tym procesie muzeum opartego na idei muzeum relacyjnego. Spostrzeżenia autorki są niewątpliwie cenne i przydatne oraz poszerzają wiedzę nie tylko o współczesnym społeczeństwie, ale również o swoistości współczesnych procesów społeczno-kulturowych. Mimo, iż prowadzone rozważania skoncentrowane są na konkretnym przypadku Muzeum w Sulejówku, to uzyskana wiedza ma bowiem charakter zdecydowanie ogólniejszy. Dodatkowo również jest ona istotnym wkładem w rozwój współczesnej refleksji muzeologicznej, co nadaje całej monografii wymiar interdyscyplinarny.”

Prof. Zuber podsumowała swoją ocenę następująco: „Oceniając monografię Koalicje pamięci Dworek „Milusin” 1956-2000 należy przede wszystkim odnotować istotność i wagę poruszanego w niej tematu, a także ścisły związek zrealizowanego projektu badawczego ze sferą praktyki społecznej. Autorka wykazuje się ogromną kompetencją w dziedzinie szeroko rozumianej socjologii kultury, w tym przede wszystkim w obszarze socjologicznej refleksji nad społecznym uwarunkowaniem czasu i przestrzeni oraz społecznego funkcjonowania muzeów. Podkreślić należy prezentowaną w monografii konsekwencję w budowaniu koncepcji teoretycznej badań, stosowaniu ich w praktyce badawczej oraz na etapie prezentacji i analizy wyników, a także widoczny na każdym etapie ścisły związek między wizją teoretyczną wypracowaną w oparciu o wnikliwą analizę bardzo bogatej literatury przedmiotu a procesem

badan empirycznych. Na uwagę zasługuje połączenie rozległej wiedzy teoretycznej Habilitantki z opanowaniem warsztatu badawczego socjologa, a także wysoki poziom samoświadomości metodologicznej widoczny w procesie planowania badań i analizy ich wyników. Istotny jest też charakter realizowanego projektu: wnioski wynikające z badań mogą posłużyć do budowania Muzeum Józefa Piłsudskiego oraz innych muzeów zgodnie z zasadami muzeum relacyjnego. Warto również docenić sposób prezentowania materiału pochodzącego od respondentów: Autorka cytuje obszernie fragmenty wywiadów, pozwalając czytelnikowi zagłębić się w ich „światy”.

W związku z powyższym, po zapoznaniu się z recenzjami i opiniami członków Komisji oraz przeprowadzeniu głosowania, Komisja habilitacyjna uznała monografię: „Koalicje pamięci. Dworek „Milusin” 1956-2000”, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2023, ISBN 978-83-66849-99-0 za osiągnięcie naukowe stanowiące znaczny wkład Habilitantki w rozwój dyscypliny nauki socjologicznej w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (zgodnie z wynikami głosowania członków Komisji).

3. Ocena pozostałej aktywności naukowej Habilitantki

Komisja ustaliła, że dorobek Habilitantki obejmuje poza rozprawą habilitacyjną: 8 artykułów naukowych (w tym jeden we współautorstwie), a także 5 rozdziałów w monografiach wieloautorских (jeden we współautorstwie). Przedstawiła 4 monografie: oprócz wskazanego osiągnięcia są to dwie monografie we współautorstwie oraz wydana monograficznie wersja rozprawy doktorskiej.

Odnosząc się do dorobku naukowego pani Beaty Nessel-Łukasik Recenzenci i pozostali Członkowie komisji podtrzymali swoje stanowiska sformułowane w przedłożonych na piśmie recenzjach. Nie budzi wątpliwości Komisji, że Habilitantka podejmuje tematy aktualne i doniosłe społecznie, w tym tematy interdyscyplinarne. Tym samym członkowie komisji uznali pozostałą aktywność naukową Habilitantki za spełniającą wymogi wynikające z ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (zgodnie z wynikami głosowania członków Komisji).

4. Ocena innych elementów dorobku Habilitantki

Komisja habilitacyjna pozytywnie oceniła dorobek dydaktyczny, organizatorski i popularyzatorski oraz dostrzegła skromny dorobek w zakresie współpracy międzynarodowej. Oceniając te przejawy aktywności Habilitantki, Recenzenci i pozostali Członkowie komisji uznali, że ustawowe wymogi zostały wypełnione.

Komisja Habilitacyjna, biorąc po uwagę osiągnięcia naukowe dr Beaty Nessel-Łukasik stwierdziła, iż Kandydatka posiada osiągnięcia naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki socjologiczne oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową. Wszystko to łącznie daje podstawę do wyrażenia pozytywnej opinii w sprawie nadania pani doktor Beacie Nessel-Łukasik stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki socjologiczne.

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej
Prof. dr hab. Krzysztof Olechnicki